29/05/2025

Η Ανάληψη του Κυρίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας

- **Του Μητροπολίτη Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας Ειρηναίου**

Μία από τις φυσικές αδυναμίες του ανθρώπου είναι η μεροληψία. Το ότι δηλαδή βλέπει μόνο ένα μέρος της αλήθειας και αυτό συνήθως λαμβάνει υπ’ όψιν του. Αν έβλεπε τα πράγματα σφαιρικά ή με υπομονή, αν ήξερε να περιμένει, τότε θα κατανοούσε περισσότερο την αλήθεια. Θα έβλεπε πληρέστερη εικόνα και θα πορευόταν διαφορετικά. Βέβαια, πρέπει να πούμε πως η αδυναμία αυτή δεν προέρχεται πάντα από την άδικη πρόθεση του ανθρώπου. Πολλές φορές πηγάζει από την συναισθηματική ένταση και άλλες από την πνευματική ανωριμότητα.

Κάπως έτσι θεωρούμε πως ένιωσαν οι μαθητές του Χριστού κατά την ώρα της Αναλήψεώς Του. Δεν είχαν λάβει το Άγιο Πνεύμα ακόμη. Έζησαν όμως σαράντα μέρες με τον αναστημένο Δάσκαλό τους, τον άκουσαν, τον άγγιξαν, έφαγαν μαζί του. Γνώρισαν και βίωσαν τον αναστημένο Χριστό. Είναι οι άνθρωποι που τον είδαν να πεθαίνει στον Σταυρό, να θάπτεται στον τάφο, να πονούν με τον τριήμερο αποχωρισμό Του. Οι ίδιοι άνθρωποι τον έζησαν και μετά την Ανάστασή Του. Για το λόγο αυτό μετά την Ανάληψή Του «ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς

μεγάλης»[1].

Αυτή η αίσθηση είναι ακριβώς η ολοκλήρωση του έργου της Θείας Οικονομίας, δηλαδή της σωτηρίας του ανθρώπου και της επιστροφής του στον Παράδεισο.

Οι Απόστολοι έζησαν την αλήθεια της Αναστάσεως και την χαρά της Αναλήψεως. Γι' αυτό και δεν δίστασαν στιγμή να μαρτυρήσουν για τον Χριστό, τον Θεό της αλήθειας και της χαράς.

Σήμερα ο Πατέρας θα υποδεχθεί τον Υιό, ο οποίος κέρδισε τον αγώνα κατά της αμαρτίας και του θανάτου. Θα δοξαστεί στον ουρανό, επειδή η νίκη Του στη γη έφερε την αθανασία με όπλα τον πόνο και την ταπείνωση. Όποιος μετά τον Χριστό ταπεινωθεί και πονέσει στη γη, αυτός θα δοξασθεί στον ουρανό αιωνίως.

Η Ανάληψη σηματοδοτεί το γεγονός ότι ο Πατέρας αποδέχεται το λυτρωτικό έργο του Υιού. Το πρώτο θεϊκό – υπεράνθρωπο σημάδι αυτής της αποδοχής είναι η Ανάσταση. Το τελευταίο θα είναι η Πεντηκοστή.

Το αιώνιο θύμα αναλήφθηκε στους ουρανούς ως άνθρωπος και από 'κει θα προσφέρει αιωνίως τη θυσία Του. Το έργο τελείωσε.

Ο Χριστός ήρθε στη γη ως ασώματος Λόγος και έζησε με τους ανθρώπους. Ο Λόγος έγινε σάρκα[2], τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος[3], που σήμερα εισέρχεται στην Βασιλεία των Ουρανών.

Ο Χριστός, δηλαδή, πήρε το ανθρώπινο σώμα από την Παναγία μητέρα Του, έζησε 33 χρόνια, σταυρώθηκε εξαγνίζοντας το ανθρώπινο σώμα από την αμαρτία. Αναστήθηκε με το ανθρώπινο σώμα, αφθαρτοποιώντας το με τον τρόπο αυτό και σήμερα με την Ανάληψή Του το μπολιάζει με την θεότητα στην Βασιλεία των Ουρανών για να ζήσει αιώνια.

Αυτή θα είναι και η πορεία του καθενός μας.

Για τους περισσότερους ανθρώπους και, δυστυχώς, ακόμη και για τους πιστούς χριστιανούς, η ουράνια ζωή είναι το τέλος της επίγειας. Κάτι σαν τον επίλογο σε ένα βιβλίο

Το αντίθετο όμως είναι η αλήθεια. Η ζωή μας εδώ είναι μόνο ο πρόλογος. Το θέμα του βιβλίου θα γραφτεί στον ουρανό και μάλιστα δεν θα έχει τέλος, θα είναι βιβλίο χωρίς επίλογο.

Η ζωή μας είναι το πέρασμα μέσα από ένα τούνελ. Είναι σύντομο και ανυπομονούμε να βγούμε για να συνεχίσουμε την πορεία μας – το ταξίδι μας στον

ήλιο και στο φώς. Αυτό είναι το μέλλον μας. Ας μην νοιαστούμε τόσο για το τούνελ, αλλά για το φως και το ταξίδι.

Ο Χριστός και σ’ αυτό το τούνελ μας εγκατέστησε φωτισμό· Την Παναγία, τους αγίους, τους αγγέλους. Οδοδείκτες προς την αιωνιότητα. Εκεί είναι η ζωή μας «τὸ πολίτευμα ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον ᾽Ιησοῦν Χριστόν»[4].

Ας μιμηθούμε τους μαθητές του Ιησού· ενώ αποχωρίστηκαν τον Κύριο, ένιωσαν την χαρά, αλλά και την ελπίδα της επαγγελίας Του. Τους είπε να γυρίσουν στην Ιερουσαλήμ, να μην χωρισθούν, αλλά να περιμένουν την υπόσχεση του πατρός. Γύρισαν με χαρά και ελπίδα.

Να, λοιπόν, τι σημαίνει για μας η εορτή της Αναλήψεως. Σημαίνει να ζούμε με την χαρά της δικής μας αναλήψεως στον ουρανό και την ελπίδα της προσωπικής μας συνάντησης με τον Χριστό. Ποτέ ο Χριστός δεν θα μας αφήσει μόνους. Όσο και να τον απομακρύνουμε από την ζωή μας με τις αμαρτίες μας, τόσο περισσότερο Εκείνος θα μας ευλογεί και θα περιμένει να Τον προσκυνήσουμε, δίνοντάς μας άπειρες ευκαιρίες για να μας πάρει μαζί Του στην Βασιλεία Του. Αμήν.

Παραπομπές:

1. Λουκ. 24, 52.

2. Ιωάν. 1, 14.

3. 10ος όρος της Δ’ Οικουμενικής Συνόδου «Ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρήτως γνωριζόμενον»

4. Φιλιπ. 4, 20.